מותר לי לשחק לבד

מתי פשוט ממשיכים לשחק לבד, ומתי עונים לילד שמציע לשחק ביחד.

לפעמים אני אוהב לשחק לבד

אני אוהב לשחק.

לפעמים אני רוצה לשחק עם ילדים אחרים, ולפעמים אני רוצה לשחק לבד. שתי האפשרויות טובות.

אני יכול לשחק ברכבות, בטרקטורים, בקוביות או בכל צעצוע אחר שאני אוהב.

כשאני משחק לבד, אני נהנה מהמשחק שלי.

מותר לי לבחור לשחק לבד.

אני לא צריך להודיע

אני לא חייב לשחק עם ילדים אחרים כל הזמן.

אני גם לא חייב להודיע לכולם שאני רוצה לשחק לבד.

כשאני רוצה לשחק לבד, אני פשוט ממשיך לשחק במשחק שלי.

אני לא צריך לגשת לילד שלא פנה אליי ולספר לו שאני רוצה לשחק לבד.

אם אף אחד לא ביקש ממני לשחק ביחד, אני יכול פשוט להמשיך לשחק במה שאני בוחר.

גם ילדים אחרים משחקים במשחק שלהם

אם ילדה משחקת במשחק שלה, היא לא בהכרח רוצה לשחק איתי.

יכול להיות שהיא נהנית לשחק לבד, בדיוק כמוני.

כל אחד יכול להמשיך במשחק שלו.

לפעמים ילד אחר ירצה לשחק איתי

הוא יכול לשאול אותי: "בוא נשחק ביחד?"

במקרה כזה, אני יכול לענות לו:

"לא תודה, אני רוצה לשחק לבד."

"אולי אחר כך."

"עכשיו אני משחק ברכבת שלי."

אם ביקשו ממני לשחק ביחד, כדאי שאענה כדי שהילד השני ידע מה אני רוצה.

אני יכול לדבר בנימוס ובמילים נעימות.

אני זוכר את הכלל

כשאף אחד לא פנה אליי, אני ממשיך לשחק.

כשמישהו פונה אליי, אני יכול לענות לו.

אני לא חייב להודיע לכולם מה אני מתכנן לעשות, ואני לא חייב להסביר את עצמי כל הזמן.

אני יכול לשחק לבד, ליהנות מהמשחק שלי ולהרגיש בנוח.

אני יכול לשחק לבד בשקט ובכיף, בלי להודיע על כך לאף אחד.

מותר לי לבחור מתי לשחק לבד ומתי לשחק ביחד. ❤️

משפט להורים שכדאי לתרגל ביום־יום

"אם אף אחד לא שאל אותך אם אתה רוצה לשחק, אתה לא צריך לענות. פשוט תמשיך לשחק. אנחנו לא צריכים להודיע לאנשים מה אנחנו לא רוצים לעשות."

כדאי להציג זאת ככלל של תקשורת, ולא כאיסור לדבר עם ילדים: יש מצב שבו פונים אליי וצריך לענות, ויש מצב שבו כל אחד פשוט עסוק במשחק שלו.